

Profesor zw. dr hab. Mieczysław Łojek urodził się 20 marca 1930 r. w Udrzynie. Pracę doktorską obronił na Uniwersytecie Śląskim w 1970 r., habilitował się w 1977 r. w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie, a w roku 1986 został profesorem zwyczajnym. Od 1954 r. pracował w różnych uczelniach, między innymi w Studium Nauczycielskim w Jeleniej Górze, w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie oraz w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze. Od 1982 roku, aż do końca swojej kariery zawodowej związany był z Wyższą Szkołą Pedagogiczną (następnie Akademią Bydgoską, a obecnie UKW) w Bydgoszczy. Pełnił funkcję kierownika Zakładu Dydaktyki Literatury i Języka Polskiego oraz dyrektora Instytutu Filologii Polskiej, którego był współzałożycielem.

W swej działalności badawczej i organizacyjnej koncentrował się przede wszystkim na tym, aby z metodyki nauczania języka polskiego uczynić nie tylko ważny i bogaty w treści przedmiot kształcenia akademickiego, ale także na tym, aby stała się ona samodzielną dyscypliną naukową. Zainteresowania Profesora skupiały się wokół czterech zasadniczych problemów badawczych: nauczania problemowego, roli biografistyki w edukacji polonistycznej, twórczości Jana Kochanowskiego oraz motywów filozoficznych i religijnych w literaturze. Był autorem kilkudziesięciu artykułów naukowych, a do jego najważniejszych książek należą: *Metoda problemowa w nauczaniu literatury. Rys historyczno – teoretyczny* (1979), *Biografie pisarzy w nauczaniu literatury*, (1985), *Teksty filozoficzne dla szkół średnich* (1987), *Ignacy Chrzanowski jako badacz literatury i profesor* (1992), *Mieczysława Mitera-Dobrowolska. Wzór polonistki na dziś i na jutro* (1998), *W kręgu problemów dydaktyki literatury* (1999), *Kult Matki Boskiej w twórczości Adama Mickiewicza* (2002), *Jan Kochanowski w edukacji uczniów w latach 1564-1984* (2003).

Mieczysław Łojek wypromował 300 magistrów i 3 doktorów, ponadto uczestniczył jako recenzent w licznych przewodach doktorskich, habilitacyjnych i profesorskich. Jako opiekun naukowy odznaczał się sumiennością, rzetelnością i życzliwością. Zawsze dbał o wysoki poziom merytoryczny oraz metodologiczny prac swoich podopiecznych.

W wolnych chwilach pisywał wiersze, fraszki i aforyzmy.

Za wysoko cenioną działalność naukową oraz dydaktyczno-wychowawczą został Profesor uhonorowany między innymi: Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz licznymi nagrodami resortowymi.